

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 025409 20 Кж 3
Бања Лука, 03.03.2021. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и Горане Микеш, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осуђеног З. Ш., због кривичних дјела организовани криминал из члана 383. а) став 2. Кривичног закона Републике Српске и неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 3. у вези са ставом 1. и 2. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалби браниоца осуђеног, Д. К., адвоката из Б. Л., изјављеној против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 025409 20 Квл од 17.09.2020. године, у сједници вијећа одржаној дана 03.03.2021. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца осуђеног З. Ш., изјављена против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 025409 20 Квл од 17.09.2020. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 025409 20 Квл од 17.09.2020. године, одбијен је као неоснован захтјев браниоца осуђеног З. Ш. за неправо понављање кривичног поступка по правоснажним пресудама Окружног суда у Бањалуци број 11 0 К 011642 13 Квл од 23.04.2013. године и пресуди број 11 0 К 025409 19 К од 13.03.2020. године.

Против те пресуде, бранилац осуђеног, адвокат Д. К. из Б. Л. је благовремено изјавио жалбу због битних повреда одредаба кривичног поступка и повреде Кривичног закона, са приједлогом да се побијано рјешење укине и донесе рјешење којим се преиначавају правоснажне пресуде у погледу одлуке о казни и изрекне јединствена казна затвора, примјењујући одредбе о одмјеравању јединствене казне за дјела у стицају.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбу, одлучено је као у изреци овог рјешења, из слjedeћих разлога.

Одредбом члана 341. став 1. Закона о кривичном поступку Републике српске („Службени гласник Републике Српске“ број 53/12, 91/17 и 66/18, у даљем тексту: ЗКП РС) прописано је да се правоснажна пресуда може преиначити и без понављања кривичног поступка ако је у двjема пресудама или

у више пресуда против истог осуђеног, правоснажно изречено више казни, а нису примјене одредбе о одмјеравању јединствене казне за дјела у стицају.

Одредбом члана 58. став 4. Кривичног законика Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 64/17, у даљем тексту: КЗ РС), који је ступио на правну снагу 18.7.2017. године, прописано је да се, у случају ако је осуђено лице издржало казну затвора по ранијој пресуди, а прије него што је почело ново суђење за кривично дјело, неће примијенити одредбе члана 56. овог закона (стицај кривичних дјела).

У конкретном случају, за ново кривично дјело за које је 3. Ш. осуђен пресудом првостепеног суда од 13.03.2020. године, на казну затвора у трајању од 7 (седам) година, започето је суђење 09.03.2018. године, након што је потврђена оптужница од стране судије за претходно саслушање тог суда од 05.01.2018. године, дакле, да је осуђени ранију казну издржао, укључујући и вријеме трајања условног отпуста по ранијој пресуди (02.12.2017. године), прије почетка суђења за ново кривично дјело, што значи да нису испуњени услови за изрицање јединствене казне прописане чланом 56. КЗ РС, како је то правилно утврдио првостепени суд.

Према томе, како је, у смислу одредбе члана 58. став 4. КЗ РС, осуђени издржао казну затвора изречену правоснажном пресудом Окружног суда у Бањалуци број 11 0 К 011642 13 Квл од 23.04.2013. године, прије него што је почело ново суђење за кривично дјело пред тим судом, правилно је првостепени суд утврдио да не постоје услови за примјену одредби члана 56. КЗ РС о изрицању јединствене казне за дјела у стицају, јер је осуђени јединствену казну затвора у трајању од 11 (једанаест) година и 9 (девет) мјесеци, издржао прије него што је почело ново суђење за кривично дјело неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 3. у вези са ставом 1. и 2. КЗ РС, због чега је правилно закључио да нису испуњени ни услови за неправо понављање кривичног поступка и изрицање јединствене казне у смислу одредбе члана 341. став 1. ЗКП РС.

Из наведених разлога ваљало је примјеном члана 327. ЗКП РС жалбу осуђеног одбити као неосновану и првостепену пресуду потврдити.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Биљана Аћић